

Frederiksfund til Lillerød kun i meget ringe Grad vil kunne tilfredsstille den paagjældende Egn, og i det Hele ikke kan anses for en heldig Bane. Der findes for det Første en mere direkte Bane, nemlig ved at føre Banen fra Frederiksfund til Lyngby eller Holte. Lillerød er dernæst et Punkt, som ikke har nogen som helst Betydning for den lokale Trafik, og det vil, saavidt det kan skjønnes, ikke være noget heldigt Punkt for Anvendning af Togene. Naarlig hvis den paatænkte Bane gennem Grubskov skulde anlægges, har det forekommet Udvalget beundret, at der skulde være en Bane til Lillerød og en til Hillerød, hvilket ikke vil være heldigt for Driften. Dernæst vilde under Forudsetning af at en Bane som ved Strøg skal komme til at omfatte, nemlig fra Hillerød til Roeskilde, skulde komme i Stand, denne Linie til at knyde en Bane fra Frederiksfund til Hillerød og derved danne en saa lille Triangel med den nu bestaaende Bane fra Hillerød til Lillerød, at det vilde være beundret, paa en saa lille Strækning maaske 1 eller 2 Kostratimil, at have en saadan Triangel af Baner. Hvad der dernæst ikke kan lades uden af Betragtning er Hensynet til Hillerøds Interesser. Denne Kjøbstad vil man betrove en væsentlig Del af dens Opland, hvis man vil lade Banen gaa til Lillerød, og Frederiksborg eller Hillerød har vistnok ikke megen Gavn af den Jernbane, som allerede er anlagt. Hvis man nu lagde en Bane tre Hjerdingver borte og trak Trafikken fra dens Opland til Kjøbenhavn eller Frederiksfund, vilde den blive endnu ubeligere stillet. Derimod taler for at vælge et sydligere Tilknytningspunkt, navnlig Lyngby, dette, at for det Første vil et stort Opland faae Gavn af en saadan Bane, dernæst vil Rejsen fra Hornshoved og Frederiksfund til Kjøbenhavn blive betydelig mere direkte, og fremdeles vil Hovedstaden selv have ikke ubetydelig Fordel deraf, om ikke i anden Henseende, saa med Hensyn til Sommertrafikken, der allerede tilfældig gaaer til de naturlige Egne omkring denne Bane: Frederiksdal, Tisebøl og Jarum, og dette er naturligvis en Omstændighed, som maa stille Banens Rentabilitet betydelig bedre, navnlig saaledes, at Forlængelsen paa denne Bane af omtrent en Mil vil svare Regning paa Grund af denne Sommertrafik. Endelig maa man ikke lade sig af Betragtning, at der omkring denne Bane ligger betydelige Statskove, som vilde faae en forøget Verdi derved, at Banen føres i denne Retning. Udvalget har imidlertid ikke ment at burde foreslaa nogen Forandring med Hensyn til Retningslinien. Trede Medlemmer vilde minde, at der staar i Loven, at denne Bane til Frederiksfund skal knyttes til den nordsjællandske Bane paa et Punkt ikke nordligere end Hillerød og ikke sydligere end Lyngby. Derved er der altsaa givet Valg mellem Hillerød, Lillerød og Lyngby, og Udvalget har ikke troet at burde lade Noget fast, navnlig da Linien fra Frederiksfund til

Lyngby ikke er undersøgt. Den ærede Minister har meddelt Udvalget, at han har anmodet Jernbaneselskabet om at lade denne Linie undersøge, og der vil vistnok snart foreligge et Resultat i saa Henseende, men da det ikke for Liden foreligger, have vi ikke troet at burde foreslaa Noget i saa Henseende. Men naar Spørgsmaalet bliver, om man kan indrømme det sjællandske Jernbaneselskab den Begunstigelse, som det har anmodet om som Vederlag for at paatage sig denne Banes Anlæg, nemlig Forlængelse af Indløsningsfristen med 4 Aar for samtlige Jernbaneanlæg, saaledes at Staten altsaa først til den 1ste Januar 1900 skulde kunne gjøre Indløsningsretten gjældende overfor Selskabet, saa har hele Udvalget været af den Anfælselse, at der ingen Grund var til at gjøre dette Offer fra Statens Side — og som et Offer maa det vistnok altid betragtes — for at faae en Bane, der i saa liden Grad tilfredsstiller vedkommende Egn, som en Bane enten fra Hillerød eller Lillerød. Derimod har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal med Hensyn til det Spørgsmaal, om man ikke kunde give Selskabet dette Vederlag, naar det vilde lade den nævnte Sidedane knytte sig til et sydligere Punkt, navnlig Lyngby. Flertallet i Udvalget har troet, at der derved opnaaedes en saa fortræffelig Forbindelse for vedkommende Egn med Hovedstaden, at den i den Grad opnaaede Alt, hvad der rimelig kunde ønskes, at der kunde være Grund til at give disse 4 Aars Forlængelse. Det ærede Thing vil erindre, at den Egn, hvorefter der her er Tale — Frederiksfund og Opland — allerede gjentagne Gange er bleven stuffet i sine ganske grundede Forventninger om at faae en Jernbane. Det er i det Hele taget frugtbare Egne, som under andre Forhold, det vil sige, hvis de laa paa Jyn eller Jylland, vilde have ganske andre Udsigter til at faae en Jernbane, end de vilde have, dersom man ikke vil yde det sjællandske Jernbaneselskab det omhandlede Vederlag. Det forekommer mig ikke rimeligt, at det sjællandske Jernbaneselskab skulde ville anlægge nogen af de Baner, som der her er Tale om, enten til Hillerød, Lillerød eller Lyngby, uden at faae dette Vederlag, og hvis man altsaa ikke vil indrømme det, er det Flertallets Opfattelse, at dette vil være det Samme som at sige, at der rimeligvis ikke bliver anlagt nogen Bane, eller at de vedkommende Egne i bedste Tilfælde maa nøies med at faae en Banelinie til Hillerød eller Lillerød, som de ikke vilde være fornøiede med. Jeg skal derhos bemærke, at der foreligger et Andragende med et betydeligt Antal Underkrifter fra de paagjældende Egne, hvori man bestemt udtaler sig for Banens Tilslutning ved Lyngby. Det forekommer Udvalgets Flertal, at det Offer, som her forlanges af Staten, at Fristen for de sjællandske Jernbaners Indløsning skal forlænges med 4 Aar, ikke er saa overmaade stort. Det er for det Første